

[Glistrup]

nogen som helst ministerbil og kan derfor ikke med rette tale om »sin ministerbil«.

På forannævnte baggrund er det blevet nødvendigt med en ordret gentagelse af det oprindelig stillede spørgsmål, for at det også af Folketingstidende klart og tydeligt kan fremgå, at ministeren har vildledt den danske offentlighed ved en besvarelse, som er ham afkrævet i henhold til § 20 i folketingets forretningsorden.

I mit tidligere spørgsmål henviste jeg i bemærkningerne til, hvad der var oplyst over for mig.

Den mest sobre avisgengivelse af sagen fandtes i Weekendavisen for den 16. marts 1979, hvori der efter en gengivelse af spørgsmålet står følgende:

»»Det oplyste« beroede på et falsum, og ministerens skriftlige svar var lige så kort, som det var kontant: »Som svar på det stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at jeg ikke har benyttet min ministerbil på Bornholm.««

Bl. a. på denne baggrund turde det være væsentligt at få det rigtige svar frem fra udenrigsministeren, hvis almene troværdighed må spille en ikke ringe rolle for det danske demokrati.

Besvarelse (19/4 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

I begrundelsen til sit identiske spørgsmål nr. 665 af 6. marts 1979 skriver hr. Glistrup bl.a.: »Det oplyses, at han lod sin store ministerbil fragte med chauffør med Bornholmerbåden, så bilen kunne hente ham i Rønne lufthavn og køre ham frem og tilbage til Hotel Balka Strand, hvorefter bil og ministerchauffør igen sejlede tilbage til København« – og videre –: »Ministeren bedes ... oplyse, om den anførte fremstilling af det passerede er korrekt«.

Fremstillingen var ikke og er fortsat ikke korrekt. Jeg lod ikke min ministerbil fragte til Bornholm og benyttede som følge heraf ikke min ministerbil på Bornholm.

Selv om jeg ikke føler mig forpligtet til at skulle redegøre for min daglige færden, har jeg imidlertid ikke noget imod at oplyse – som jeg allerede for længst har gjort det privat efter en personlig henvendelse fra hr. Glistrup – at jeg den pågældende dag fløj til Rønne med den ordinære rutemaskine. Ved ankomsten blev jeg sammen med en anden,

der var inviteret til landbrugsministerens 50 års fødselsdagsfrokost, indbudt til at køre i landbrugsministerens ministerbil til landbrugsministerens hjem. Denne venlige indbydelse tog jeg naturligvis imod, ligesom jeg sammen med andre gæster senere på dagen på tilsvarende måde blev kørt tilbage til lufthavnen.

Til *ministeren for kulturelle anliggender (5/4 79)* af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at licensbetalerne ikke overtræder gældende lovgivning ved at undlade at indbetale de udsendte licensindbetalingsgirokort, så længe statsmonopolinstitutionen Danmarks Radio tolererer, at medarbejderne ved deres ulovlige arbejdsnedlæggelse forhindrer en ordentlig nyhedsformidling, samt bekræfte, at monopolinstitutionen Danmarks Radio ikke efter gældende lovgivning har nogen hjemmel til at opkræve ekstragebyr for for sene indbetalinger, hvilket jo givet vil være tilfældet under de nuværende kaotiske forhold, eftersom licensbetalerne helt naturligt vil kvie sig ved at skulle betale for en vare, der er defekt?«

(Spm. nr. 813).

Besvarelse (19/4 79):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Bestemmelserne om størrelsen af og de nærmere vilkår for betaling af radio- og fjernsynsafgift, herunder betaling af tillæg for for sent indbetalt afgift, er fastsat i bekendtgørelse nr. 85 af 20. marts 1975 om radio- og fjernsynsafgift. Som bekendt er betalingen knyttet til benyttelsen af radio- og fjernsynsmottagere, jfr. formuleringen i radiolovens § 6 og § 14, stk. 1, og den med hjemmel i radioloven udfærdigede bekendtgørelse. Afgiften er derfor ikke direkte en betaling til Danmarks Radio for levering af programmer i et bestemt angivet omfang.

Arbejdsnedlæggelsen for nylig har været af kort varighed og begrænset omfang, og den har ikke givet anledning til overvejelser i retning af at nedsætte afgiften for perioden 1. april til 30. september.

Undladelse af at betale afgift eller forsinket indbetaling vil være i strid med radiolo-